

Hazanda Gönül Baharla Demde

– *Tevhidî* · 01 Eylül 2020

HAZANDA GÖNÜL BAHARLA DEMDESavurur yaprakları, hüznü dolu günlere.Göklerden sağnak sağnak gazel yağar canlara.Mevsimler sultanının makamında hüznü var,Kirpiklerden yaş sızar, gamzedeki benlere.Hazan yazın ertesi, elemelerin dengidir,Hazan akşam kertesini, mevsimlerin cengidir,Baharın solgun hâli, zemherinin helâli,Ahmet Haşim vaktinde, ufku bakır rengidir.Derin kış uykusuna dalıyorken böcekler,Gönül iklimleri de hep baharı kucaklar.Feryadını kim duyar, hüznü yüreklerin?Mâtemli rüzgârlarla belki dört dönecekler.Melâli değil elbet, ruhların kemâlidir,Yazdan kalan mirasın, sonuncu “dem”hâlidir.Umut veren yüklerle, dolsa sevda menzili,Zemheri yollarının en solgun hemhâlidir.Suskun bir şehzadeyken zamanın kar günleri,Ayaza mahkûm olur, sürgünün hâr günleri.Tekrar hüküm sürecek, arzın viran bağında,Umutsuzluğa inat, doğcak yâr günleri.Gazi Hüseyin KILBAŞ